

28/2020

Év

2020

Védett tulajdonság:

Egészségi állapot

Diszkrimináció területe

Foglalkoztatás

Befejezés mód

Egyezséggel zárult ügy

A cukorbeteg kérelmező a megyei egyenlőbánásmód referens útján előterjesztett kérelmében előadta, hogy álláspontja szerint egészségi állapota miatt közvetlen hátrányos megkülönböztetés érte az eljárás alá vont részéről, amikor az eljárás alá vont a munkaszerződését betegségére hivatkozással szüntette meg próbaidő alatt, amely megszüntetéséről elmondása szerint írásbeli felmondó nyilatkozatot nem kapott. Csupán a munkaviszony megszűnésekor kiadandó igazolások, elszámoló papírok átadására került sor. A kérelemhez munkaszerződését, kórházi zárójelentését, továbbá a munkaviszony megszűnéséhez kiállított igazolásokat csatolta.

Az eljárás alá vont érdemi nyilatkozatában előadta, hogy a kérelmező betegségéről nem volt tudomása, a kérelmezőt a munkakör ellátására a munkaviszony kezdetén elvégzett orvosi alkalmassági vizsgálaton az üzemorvos alkalmasnak találta, s a kérelmező az ezt követő 6 hét alatt, amely időszakban munkaviszonya fennállt, sem közölt vele a cukorbetegségére vonatkozóan információt. A kérelmező elbocsátására azért került sor, mert több alkalommal előfordult, hogy előzetes bejelentés és munkáltatói engedély nélkül nem jelent meg a munkavégzési helyén, nem tett eleget munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettségének, távolmaradását nem indokolta. A felmondáshoz a kérelmező 2019. november 19-ét követő igazolatlan távolléte vezetett, amikor is a kérelmező rosszullet miatt hazakérte magát, majd kivizsgálását követően kórházba került. Minderről a munkáltatóját nem értesítette és nem tudták vele felvenni a kapcsolatot sem, kivéve egy alkalommal, amikor a kérelmező azt állította, hogy közeli hozzátartozója temetését intézi, ezért arra hivatkozással szabadságot kért. A kérelmező kollegái megcáfolták ezt az állítást, továbbá a kérelmező sem mutatta be az ehhez szükséges igazolást, ezért a munkáltató az utolsó munkában töltött nappal történő, a próbaidő hatálya alatti, indokolás nélküli felmondás mellett döntött, mely döntés meghozatalakor és közlésekor sem volt tudomása a kérelmező egészségi állapotáról. Az eljárás alá vont elmondása szerint a felmondás közlésekor és a papírok átadásakor a kérelmező nem utalt betegségére, kórházi tartózkodására, és nem emelt kifogást a felmondás ellen sem.

Az eljárás során a felek által tett nyilatkozatok közötti ellentmondások feloldása, a benyújtott okiratok alapján felvetődött kérdések és az időpontok tisztázása, a tényállás teljes körű feltárása érdekében a hatóság tárgyalást tartott. A tárgyaláson a felek egymás iránt tanúsított empatikus magatartását és az eljárás lezárására irányuló törekvését tapasztalva a hatóság egyezség létrehozását kísérelte meg. A kérelmező a tárgyalás során elmondta, hogy nem magát a munkáltatói döntést, csupán annak körülményeit sérelmezi, az bántotta, hogy a felmerült problémák megbeszélésére nem került sor, úgy érzi nem vették emberszámba, ugyanakkor mindezért nem munkáltatóját, hanem az eljáró munkatársat tette felelőssé, elismerve azt is, hogy ő maga is kezdeményezhette volna a munkáltatójával a történetek megbeszélését elkerülve a hatóság bevonását. A kérelmező kijelentette, hogy semmiféle kényelmetlenséget, joghátrányt nem kíván volt munkáltatójának okozni, ezért az eljárás alá vont általi bocsánatkérést elfogadja, azt megfelelőnek és elegendőnek tartja az őt ért sérelem orvoslásaként. Mindezek alapján a felek a tárgyaláson egyezséget kötöttek, amelyben a bocsánatkérésen és annak elfogadásán túl kijelentették, hogy az ügyet ezáltal lezártnak tekintik.

A hatóság az egyezséget határozatával jóváhagyta.